

3 Νοεμβρίου 2021

Όσιος Γεώργιος, Πηχτό, χειροπιαστό, «αγιωτικό»- θαυματουργικό φως ανεδύετο από τον τάφο του!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

*Όσιος Γεώργιος της Δράμας (Καρσλίδης)
σε νεαρή ηλικία (1901-1959).*

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Γύρω στο 1980 ο Γ.Τ.* φοιτητής τότε του Πολυτεχνείου Ξάνθης, επισκέφθηκε το μοναστήρι [Ιερά Μονή Αναλήψεως του Σωτήρος Ταξιάρχης (Σύψα) Δράμας] μαζί μ' ένα συμφοιτητή του, την παραμονή [3 Νοεμβρίου] της κοιμήσεως του Όσιου [οσίου Γεωργίου της Δράμας (Καρσλίδη)].

Είχαν ακούσει ότι συγκεντρώνονται τα εν ζωή πνευματικά του τέκνα και διηγούνται για τον Γέροντα και θέλησαν να μάθουν από αυτόπτες μάρτυρες τη ζωή του.

Αφήνουμε τον ίδιο να διηγηθεί την εμπειρία του:

- Θυμάμαι ότι έκανε κρύο αλλά δεν είχαμε μπει μέσα στο δωμάτιο που ήταν ο κόσμος. Είχαμε καθήσει δίπλα από τον τάφο του Γέροντα.

Οι άνθρωποι άναβαν κεριά. Πρέπει να είχε άμμο επάνω ο τάφος ή να υπήρχε κάποιο μανουάλι με άμμο. Δεν ενθυμούμαι καλά. Πάντως, τα κεριά τα τοποθετούσαν σε άμμο. Μου έχει μείνει αυτή η εικόνα.

Κάποια στιγμή ήρθε μια γυναίκα γύρω στα εξήντα, άναψε κεριά και προσκύνησε τον τάφο. Μια που δεν είχαμε μπει μέσα ν' ακούσουμε τι έλεγαν, την ρώτησα αν γνώριζε τον Γέροντα.

Άρχισε τότε να μας διηγείται όλη την γνωριμία της. Θυμάμαι ότι είχαμε μείνει άναυδοι μπροστά σ' όλα αυτά που εδιηγείτο αυτή η αγράμματη γυναίκα τόσο απλά και φυσιολογικά, χωρίς κανένα ίχνος έπαρσης και χωρίς να έχει το ύφος ανθρώπου που διηγείται πράγματα τέτοιου πνευματικού ύψους...

Κάποια στιγμή μας είπε και το έξης:

«Στα εννιάμερα [από την κοίμηση του οσίου Γεωργίου], αν το θυμάμαι καλώς, ήμασταν πάλι στο δωμάτιο και καθόμασταν. Ο καιρός ήταν κακός και φυσούσε. Σκεφτήκαμε μαζί με την τάδε - ονόματα δεν έχω συγκρατήσει - να πάμε να δούμε μήπως έσβησε το καντήλι που άναβε στον τάφο.

Βγήκαμε μες τη νύχτα και πήγαμε στον τάφο του, ανάμεσα στα κυπαρίσσια. Από τον τάφο αναδύετο ένα άσπρο πηχτό φως που ανέβαινε μέχρι ψηλά στον ουρανό.

Το βλέπαμε και οι δύο.

Της λέω: 'Μωρή, αυτό είναι αγιωτικό φως και κάνει καλό'!

Πήραμε με τα χέρια μας και εγώ έβαλα στο κεφάλι μου και στο πρόσωπό μου, γιατί είχα πονοκέφαλο η άλλη γυναίκα έβαλε στο στομάχι της, που την πονούσε. Από τότε οι αρρώστιες μας πέρασαν»!

* Το όνομα αναγράφεται στο πιο κάτω βιβλίο.

Απόσπασμα από το βιβλίο, ο «Όσιος Γεώργιος της Δράμας, Ο Άγιος των πτωχών και των πονεμένων», έκδοση Ιεράς Μονής Αναλήψεως του Σωτήρος, Ταξιάρχες (Σύψα) Δράμας.

<https://bit.ly/2ZJRy0o>